

Can Vilalba - La Serreta

La Roca del Vallès

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Barri de Bell-lloc, 08430
Emplaçament A llevant del mas Vilalba, prop dels Vivers de Cardedeu
Alçada: 180 m

Coordenades:

Latitud: 41.62926
Longitud: 2.35419
UTM Est (X): 446206
UTM Nord (Y): 4608816

Classificació

Número de fitxa 08181-314
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Jaciment arqueològic
Estil / època: Neolític Modern Popular
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Jaciment excavat.
Protecció Inexistent
Número inventari CCAA 9243
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08180A03109000
Fitxes associades:
[Can Vilalba](#)
Autoria de la fitxa Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa: dv., 18/03/2011 - 01:00

Descripció

Jaciment excavat i afectat per la construcció d'un camp de golf, vinculat amb la intervenció arqueològica efectuada al mas Vilalba. La zona es va parcel·lar per a la futura construcció d'habitatges. Els rebaixos efectuats en aquesta zona van ser deguts a la necessitat d'utilitzar terres per terraplenar altres zones del golf, i es concentraren en dues de les parcel·les afectades. La majoria de les estructures excavades es corresponen amb sitges, tot i que de cronologies diferents: set sitges datades al segle XVI, una sitja molt arrasada del període calcolític i tres del neolític, en un període comprès entre el 5000-3500 aC. Les sitges d'època moderna, situades a la part més alta de la zona de la Serreta, es relacionaren amb diferents zones d'explotació i emmagatzematge dins la finca del mas Vilalba.

Història

El jaciment arqueològic del mas Vilalba fou documentat per Tomàs. Balvey. Les primers notícies que fan referència a Vilalba són de l'any 932. Des del 1195 fins el 1571, el mas fou propietat de la família Vilalba, essent una important quadra d'època medieval, segons la documentació consultada. A partir del 1571, la propietat passa a mans del monestir de Montserrat fins a la desamortització del 1836. Posteriorment fou adquirit per Marià Borrell, qui donà a l'edifici l'aspecte actual de gran casal. L'any 1992, en motiu de la revisió de la Carta Arqueològica del Vallès Oriental es documentaren fragments de ceràmica de cronologia imprecisa, probablement moderna. Segons indicacions orals del masover, en unes obres efectuades amb l'objectiu de construir una pista de tennis, van aparèixer restes d'una estructura que podia haver format part de l'ermita de la casa. L'abril de 2004, en motiu de les obres d'urbanització dels terrenys del mas Vilalba per a la construcció d'un camp de golf, es va realitzar el seguiment arqueològic dels moviments i rebaixos de terres, i posterior excavació de les estructures documentades, fins el novembre de 2004.

Bibliografia

ARMENTANO, N., MALGOSA, A., POU, R., MARTÍ, M. (2010): "L'hipogeu del Bronze inicial del jaciment de Mas Vilalba (La Roca del Vallès). Estudi antropològic de les restes", *Pyrenae*, núm 41, vol. 2, p. 55-96. ATICS (n.d): Treballs arqueològics Mas Vilalba. Obtinguda el dia 13 de març de 2011. [atics.org/media/409.pdf](https://www.atics.org/media/409.pdf). CCAA. Inventari del Patrimoni Arqueològic de Catalunya, La Roca del Vallès, 1992. ESTRADA GARRIGA, J. (1955): Síntesis arqueológica de Granollers y de sus alrededores. Granollers. ESTRADA, J. (1969): Vías y poblamiento romanos en el territorio del área metropolitana de Barcelona, Comisión provincial de urbanismo de Barcelona, Barcelona (Publicación 27). MASSAGUÉ I TORNÉ, J. M. [coord.] (2011): Pla especial i catàleg del patrimoni de La Roca del Vallès. Ajuntament de la Roca del Vallès, La Roca del Vallès. PLADEVALL I FONT, A. [et al.], (1991): Catalunya Romànica. Volum XVIII, El Vallès Occidental, el Vallès Oriental. Enciclopèdia Catalana, Barcelona.

